

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

หลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่ง
อัยการอาวุโส พ.ศ.

บำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

อพ. ๒๗ / ๒๕๔๒ สมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ

จัดทำโดย:ส่วนบริการวิชาการหอสมุดรัฐสภา

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. 244-1318-21 โทรสาร. 244-1322

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

หลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่ง
อัยการอาวุโส พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่ง
อัยการอาวุโส พ.ศ.

(นายนิพนธ์ บุญญามณี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(นายนิพนธ์ บุญญามณี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

คำนำ

เอกสารนี้จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ หรือญัตติ ที่เข้าสู่การประชุมของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา โดยรวบรวมข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง บทความ ข่าวที่ตัดจากหนังสือพิมพ์ และ/หรือ สรุปลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้น ประกอบการพิจารณาแก่สมาชิกรัฐสภา และผู้สนใจทั่วไป

เอกสารประกอบการพิจารณานี้ ส่วนบริการวิชาการ หอสมุดรัฐสภา สำนักงาน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้จัดทำ การนำข้อความหรือส่วนหนึ่งส่วนใดในเอกสารนี้ ไปลงพิมพ์ในเอกสารอื่น โปรดอ้างที่มากำกับไว้ด้วย

หากต้องการรายละเอียดเพิ่มเติม โปรดติดต่อส่วนบริการวิชาการ หอสมุดรัฐสภา หมายเลขโทรศัพท์ 2441319 ถึง 2441321 โทรสาร 2441322

ส่วนบริการวิชาการ
หอสมุดรัฐสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ส่วนบริการวิชาการ หอสมุดรัฐสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โทร. 2441318-21 โทรสาร 2441322

สารบัญ

	หน้า
1. หลักการและเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่ง อัยการอาวุโส พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	1
2. หลักการและเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่ง อัยการอาวุโส พ.ศ. (นายนิพนธ์ บุญญามณี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	2
3. สรุปสาระสำคัญ	3
4. ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่ง อัยการอาวุโส พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) กับร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์ การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส พ.ศ. (นายนิพนธ์ บุญญามณี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	6
5. หลักการและเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	12
6. หลักการและเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายนิพนธ์ บุญญามณี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	13
7. สรุปสาระสำคัญ	14
8. ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 (รวมทั้งที่แก้ไขเพิ่มเติม) กับร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายนิพนธ์ บุญญามณี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	15
9. เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องมีอัยการอาวุโส	18
10. บำเหน็จบำนาญข้าราชการ	20
11. อัตรากำลังภาครัฐ ปีงบประมาณ 2538 - 2541	26
12. ตารางแสดงจำนวนข้าราชการอัยการเมื่อ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2542	26
13. ตารางแสดงจำนวนอัยการที่เกษียณตั้งแต่วันที่ 2534 - 2552	27
14. รายงานการประชุม ก.อ ครั้งที่ 7/2542	28

นิพนธ์ สระฉันทพงษ์

นิติกร 5

นวัตน์ นพคุณ

วิทยากร 4

ชงคา สุวรรณเมณี

วิทยากร 4

จงเดือน วรรณสุข

วิทยากร 4

อัจฉรา ชุมเหล็ก

กมลพรรณ หล้าโลก

เบญจวรรณ นาคสุทธิ

ผู้บันทึกข้อมูล

ผู้รับผิดชอบ

หลักการและเหตุผลแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส

เหตุผล

โดยที่สำนักงานอัยการสูงสุดซึ่งเป็นหน่วยราชการที่มีภารกิจและต้องปฏิบัติราชการร่วมกับส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวกับการอำนวยความยุติธรรม กำลังประสบปัญหาภาวะขาดแคลนอัตรากำลังข้าราชการอัยการอย่างยิ่ง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อราชการในกระบวนการยุติธรรม โดยรวมและของสำนักงานอัยการสูงสุดสมควรกำหนดให้มีตำแหน่งอัยการอาวุโส ซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณก่อนปีงบประมาณที่แต่งตั้งเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนอัตรากำลังข้าราชการอัยการดังกล่าวจึงจำเป็น ต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หลักการและเหตุผลแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส

พ.ศ.

(นายนิพนธ์ บุญญามณี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส

เหตุผล

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 63 มาตรา 294 มาตรา 305 และมาตรา 309 ได้กำหนดภารกิจของพนักงานอัยการเพิ่มขึ้น ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 334(2) ให้ตรากฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ ให้มีผู้พิพากษาอาวุโส นิ่งพิจารณาคดีในศาลชั้นต้น เพื่อให้มีผู้พิพากษานิ่งพิจารณาคดีของคดีและแก้ไขปัญหาการขาดแคลนอัตรา กำลังผู้พิพากษา ในขณะที่สำนักงานอัยการสูงสุดซึ่งเป็นหน่วยราชการที่มีภารกิจสำคัญในกระบวนการยุติธรรม เช่นเดียวกับศาลยุติธรรม กำลังประสบปัญหาการขาดแคลนอัตรากำลังเป็นอย่างมาก เนื่องจากการเพิ่มอัตรา กำลังของผู้พิพากษาดังกล่าว ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการบริหารงานกระบวนการยุติธรรมภาครัฐ และเป็นภาระ แก่รัฐบาลในการสรรหาบุคลากรทำหน้าที่พนักงานอัยการที่มีคุณภาพได้ยากลำบากขึ้น ซึ่งจะกระทบต่อการ อำนวยความยุติธรรมและการรักษาผลประโยชน์ของรัฐในส่วนของฝ่ายบริหาร และจะส่งผลเสียหายแก่ ประชาชนในที่สุด เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงมีความจำเป็นต้องให้มีอัยการอาวุโสผู้มีความรู้ความสามารถและ ประสบการณ์ปฏิบัติราชการในสำนักงานอัยการสูงสุด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญ

1. ชื่อพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส พ.ศ.”

2. วันประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้

วันประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

3. บทนิยาม

ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการอัยการ” หมายความว่า ข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

“ก.อ.” หมายความว่า คณะกรรมการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ส่วนร่างฯ ของนายนิพนธ์ บุญญามณี กับคณะได้กำหนดเพิ่มเติมจากร่างฯ ของ

คณะรัฐมนตรีให้ “นายกรัฐมนตรี” หมายความว่า นายกรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้)

4. นอกจากตำแหน่งข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้มีตำแหน่งอัยการอาวุโสในสำนักงานอัยการสูงสุดซึ่งแต่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

ให้อัยการอาวุโสมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานอัยการตามกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการ

5. ให้อัยการอาวุโส ได้รับเงินเดือนเท่ากับเงินเดือนเดิมที่ได้รับอยู่ก่อนการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส เว้นแต่ผู้ซึ่งได้รับเงินเดือนขั้นสูงสุดของชั้นอยู่ก่อนแล้ว จึงให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าเงินเดือนเดิมหนึ่งขั้น และในบึงบประมาณต่อ ๆ ไปให้ปรับอัตราเงินเดือนของแต่ละตำแหน่งทุกปีละหนึ่งขั้น โดยไม่มีการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี

เงินเดือนเดิมตามวรรคหนึ่ง ให้หมายถึงเงินเดือนที่จะได้รับภายหลังการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณถัดจากปีที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว

(ส่วนร่างฯ ของนายนิพนธ์ บุญญามณี กับคณะ ได้กำหนดไว้เพิ่มเติมจากร่างฯ ของคณะรัฐมนตรี คือ ในกรณีที่เงินเดือนในชั้นที่สูงขึ้นไม่มีขั้นเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือน ให้เทียบขั้นเงินเดือนเดิมมารับขั้นเงินเดือนในชั้นของชั้นที่สูงขึ้น ซึ่งมีจำนวนสูงมากกว่าเงินเดือนที่ได้รับอยู่เดิมน้อยที่สุด แล้วให้ได้รับเงินเดือนสูงขึ้นไปอีกหนึ่งขั้น

ในบึงบประมาณต่าง ๆ ให้ปรับอัตราเงินเดือนของอัยการอาวุโสทุกปี ทั้งนี้ โดยให้เลื่อนขั้นได้จนถึงขั้นเงินเดือนของข้าราชการอัยการชั้นสูงสุด)

ให้อัยการอาวุโสได้รับเงินประจำตำแหน่งเท่ากับเงินประจำตำแหน่งที่ได้รับอยู่เดิมก่อนการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส เว้นแต่ในการปรับอัตราเงินเดือนตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้อัยการอาวุโสได้รับเงินเดือนในชั้นที่สูงขึ้น ก็ให้ได้รับเงินเดือนประจำตำแหน่งสำหรับอัยการชั้นที่สูงขึ้นนั้น

6. ข้าราชการอัยการซึ่งจะดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสต้องเป็นผู้ซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ใน
ปีงบประมาณก่อนปีงบประมาณที่ดำรงตำแหน่ง

ข้าราชการอัยการผู้ใดไม่ประสงค์จะดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อนายกรัฐมนตรี
ก่อนสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน

(ส่วนร่างฯ ของนายนิพนธ์ บุญญามณี กับคณะ ได้กำหนดเพิ่มเติมจากร่างฯ

คณะรัฐมนตรีโดยให้เจ้ากระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการดำเนินการให้ข้าราชการอัยการ
ตามวรรคสองพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบ
หกสิบปีบริบูรณ์)

7. การแต่งตั้งข้าราชการอัยการให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสในสำนักงานอัยการสูงสุด ให้
นายกรัฐมนตรีเสนอรายชื่อผู้ซึ่งจะได้รับการแต่งตั้งต่อ ก.อ. เพื่อให้ความเห็นชอบ เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้ว จึงนำ
ความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

8. ให้เจ้ากระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการดำเนินการให้ข้าราชการอัยการ ซึ่ง
ไม่ประสงค์จะดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสตาม ข้อ 6 วรรคสอง และข้าราชการอัยการซึ่ง ก.อ. ไม่ให้ความเห็นชอบ
ตามข้อ 7 พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหก
สิบปีบริบูรณ์

9. เมื่อได้มีการแต่งตั้งข้าราชการอัยการให้ดำรงตำแหน่งอาวุโสในสำนักงานอัยการสูงสุดแล้ว จะย้าย
ข้าราชการอัยการผู้นั้นไปปฏิบัติราชการที่ใดโดยไม่ได้รับความยินยอมไม่ได้ เว้นแต่เป็นการโยกย้ายตามวาระหรือ
เป็นกรณีที่อยู่ระหว่างถูกดำเนินการทางวินัยหรือตกเป็นจำเลยในคดีอาญาที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ทั้งนี้ ตาม
ระเบียบที่ ก.อ. กำหนด

10. ให้ ก.อ. จัดให้มีการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการอัยการซึ่งดำรง
ตำแหน่งอัยการอาวุโสที่มีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณถัดไป

หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่
ก.อ. กำหนด

อัยการอาวุโสซึ่งผ่านการประเมินสมรรถภาพตามวรรคหนึ่ง ให้ดำรงตำแหน่งต่อไปได้จนถึงวัน
สิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ ส่วนอัยการอาวุโสที่ไม่ผ่านการประเมิน ให้ดำเนินการให้ผู้นั้นพ้น
จากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์

11. การแต่งตั้งข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสไปดำรงตำแหน่งตามมาตรา 5
แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. 2498 จะกระทำมิได้

(ส่วนร่างฯ ของนายนิพนธ์ บุญญามณี กับคณะ ได้กำหนดไว้ต่างจากร่างฯ ของคณะรัฐมนตรี คือ
การแต่งตั้งข้าราชการอัยการ ซึ่งดำรงตำแหน่งหรือทำการแทนตำแหน่งที่กำหนดไว้ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ
พนักงานอัยการ พ.ศ. 2498 จะกระทำมิได้)

12. การแต่งตั้งอัยการอาวุโสให้ รักษาราชการแทนหรือรักษาการในตำแหน่งอื่น หรือการมอบอำนาจให้อัยการอาวุโสปฏิบัติราชการแทน หรือการส่งโอนอัยการอาวุโสไปเป็นข้าราชการตุรการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการหรือข้าราชการฝ่ายอื่น จะกระทำมิได้

(ส่วนร่างฯ ของนายนิพนธ์ บุญญามณี กับคณะ ได้กำหนดไว้ต่างจากร่างฯ ของคณะรัฐมนตรี คือ การสั่งให้ข้าราชการอัยการ ซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสไปช่วยทำงานชั่วคราว ในตำแหน่งอื่นหรือส่งโอนไปเป็นข้าราชการฝ่ายอื่นจะกระทำมิได้)

13. อัยการอาวุโสไม่มีสิทธิได้รับเลือกเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.อ.

14. ข้าราชการอัยการซึ่งพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุในวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2541

หากประสงค์จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสให้แสดงความจำนงต่อนายกรัฐมนตรีภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้นายกรัฐมนตรีเสนอรายชื่อบุคคลดังกล่าวต่อ ก.อ. เพื่อให้ความเห็นชอบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก ก.อ. แล้ว ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

ในกรณีที่ข้าราชการอัยการที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสตามความในวรรคหนึ่ง ถ้าก่อนออกจากราชการเป็นผู้ที่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2539 ให้ผู้นั้นมีสภาพเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการต่อไป และในการออกจากราชการนั้น ถ้าเป็นผู้รับบำนาญ ให้งดรับบำนาญตั้งแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นอัยการอาวุโส รวมทั้งให้คืนเงินสะสม เงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ของเงินดังกล่าวที่ได้รับไปแก่กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นอัยการอาวุโส แต่ถ้าเป็นผู้รับบำเหน็จบำนาญให้คืนเงินบำเหน็จ เงินสะสม เงินสมทบ และผลประโยชน์ที่ได้รับจากเงินดังกล่าวแก่ทางราชการและกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นอัยการอาวุโส

ในกรณีที่ข้าราชการอัยการที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสตามความในวรรคหนึ่ง ถ้าก่อนออกจากราชการเป็นผู้ที่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 ให้ผู้นั้นอยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 ต่อไป และในการออกจากราชการนั้น ถ้าเป็นผู้รับบำนาญให้งดรับบำนาญตั้งแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นอัยการอาวุโส แต่ถ้าเป็นผู้รับบำเหน็จ ให้คืนเงินบำเหน็จแก่ทางราชการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นอัยการอาวุโส

อัยการอาวุโสตามมาตรานี้ให้มีสิทธิได้นับเวลาราชการต่อนก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตำแหน่งอัยการอาวุโส เพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

15. ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) กับร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส พ.ศ. (นายนิพนธ์ บุญญามณี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส พ.ศ. (นายนิพนธ์ บุญญามณี เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส พ.ศ.”</p>	<p>มาตรา 1 เหมือนร่างคณะรัฐมนตรี</p>
<p>มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>มาตรา 2 เหมือนร่างคณะรัฐมนตรี</p>
<p>มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ “ข้าราชการอัยการ” หมายความว่า ข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ “ก.อ.” หมายความว่า คณะกรรมการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ</p>	<p>มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ “ข้าราชการอัยการ” หมายความว่า ข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ “ก.อ.” หมายความว่า คณะกรรมการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ</p>
<p>มาตรา 4 นอกจากตำแหน่งข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการให้มีตำแหน่งอัยการอาวุโสในสำนักงานอัยการสูงสุดซึ่งแต่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ <u>ให้อัยการอาวุโสมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานอัยการตามกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการ</u></p>	<p>มาตรา 4 นอกจากตำแหน่งข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการให้มีตำแหน่งอัยการอาวุโสในสำนักงานอัยการสูงสุดซึ่งแต่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ อัยการอาวุโสมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและ การดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและ การดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส พ.ศ. (นายนิพนธ์ บุญญามณี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา 5 ให้อัยการอาวุโสได้รับเงินเดือน เท่ากับเงินเดือนเดิมที่ได้รับอยู่ก่อนการดำรงตำแหน่ง อัยการอาวุโส เว้นแต่ผู้ซึ่งได้รับเงินเดือนขั้นสูงสุดของ ชั้นอยู่ก่อนแล้ว จึงให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าเงินเดือน เดิมหนึ่งขั้น และ ในปีงบประมาณต่อ ๆ ไปให้ปรับ อัตราเงินเดือนของแต่ละตำแหน่งทุกปีละหนึ่งขั้น <u>โดยไม่มีการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี</u></p> <p>เงินเดือนเดิมตามวรรคหนึ่ง ให้หมายถึง เงินเดือนที่จะได้รับภายหลังการเลื่อนขั้นเงินเดือน ประจำปีงบประมาณถัดจากปีที่มีอายุครบหกสิบปี บริบูรณ์แล้ว</p> <p>ให้อัยการอาวุโสได้รับเงินประจำตำแหน่งเท่ากับ เงินประจำตำแหน่งที่ได้รับอยู่เดิมก่อนการดำรง ตำแหน่งอัยการอาวุโส เว้นแต่ในการปรับอัตรา เงินเดือนตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้อัยการอาวุโส ได้รับเงินเดือนในขั้นที่สูงขึ้น ก็ให้ได้รับเงินประจำ ตำแหน่งสำหรับอัยการชั้นที่สูงขึ้นนั้น</p>	<p>มาตรา 5 ให้อัยการอาวุโสได้รับเงินเดือน เท่ากับเงินเดือนเดิมที่ได้รับอยู่ก่อนการดำรงตำแหน่ง อัยการอาวุโส เว้นแต่ผู้ซึ่งได้รับเงินเดือนขั้นสูงสุดของ ชั้นอยู่ก่อนแล้ว จึงให้ได้รับเงินเดือนในขั้นที่สูงขึ้น <u>และให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าเงินเดือนเดิมหนึ่งขั้น</u> <u>ในกรณีที่เงินเดือนในขั้นที่สูงขึ้นไม่มีขั้น</u> <u>เงินเดือนตามกฎอัตราเงินเดือน ให้เทียบขั้นเงิน</u> <u>เดือนเดิมกับขั้นเงินเดือนในชั้นของขั้นที่สูงขึ้น</u> <u>ซึ่งมีจำนวนสูงมากกว่าเงินเดือนที่ได้รับอยู่เดิมน้อย</u> <u>ที่สุดแล้วให้ได้รับเงินเดือนสูงขึ้นอีกหนึ่งขั้น</u></p> <p>ในปีงบประมาณต่อ ๆ ไป ให้ปรับอัตรา เงินเดือนของอัยการอาวุโสทุกปี ทั้งนี้ โดยให้เลื่อน ขั้นได้จนถึงขั้นเงินเดือนของข้าราชการอัยการชั้น สูงสุด</p> <p>เงินเดือนเดิมตามวรรคหนึ่ง ให้หมายถึง เงินเดือนที่จะได้รับภายหลังการเลื่อนขั้นเงินเดือน ประจำปีงบประมาณถัดจากปีที่มีอายุครบหกสิบปี บริบูรณ์แล้ว</p> <p>ให้อัยการอาวุโสได้รับเงินประจำตำแหน่งเท่ากับ เงินประจำตำแหน่งที่ได้รับอยู่เดิมก่อนการดำรง ตำแหน่งอัยการอาวุโส เว้นแต่ในการปรับอัตรา เงินเดือนตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้อัยการอาวุโส ได้รับเงินเดือนในขั้นที่สูงขึ้น ก็ให้ได้รับเงินประจำ ตำแหน่งสำหรับข้าราชการอัยการชั้นที่สูงขึ้นนั้น</p>
<p>มาตรา 6 ข้าราชการอัยการซึ่งจะดำรงตำแหน่ง อัยการอาวุโสต้องเป็นผู้ซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณก่อนปีงบประมาณที่ดำรงตำแหน่ง</p>	<p>มาตรา 6 ข้าราชการอัยการซึ่งจะดำรงตำแหน่ง อัยการอาวุโสต้องเป็นผู้ซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณก่อนปีงบประมาณที่ดำรงตำแหน่ง</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและ การดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและ การดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส พ.ศ. (นายนิพนธ์ บุญญามณี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>ข้าราชการอัยการผู้ใดไม่ประสงค์จะดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อนายกรัฐมนตรีก่อนสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน</p> <p>มาตรา 8 ให้เจ้ากระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการดำเนินการให้ข้าราชการอัยการซึ่งไม่ประสงค์จะดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส <u>ตามมาตรา 6 วรรคสอง และข้าราชการอัยการซึ่ง ก.อ. ไม่ให้ความเห็นชอบตามมาตรา 7</u> พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์</p> <p>มาตรา 7 การแต่งตั้งข้าราชการอัยการให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสในสำนักงานอัยการสูงสุด ให้นายกรัฐมนตรีเสนอรายชื่อผู้ซึ่งจะได้รับการแต่งตั้งต่อ ก.อ. <u>เพื่อให้ความเห็นชอบ</u> เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้ว จึงนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป</p> <p>มาตรา 9 เมื่อได้มีการแต่งตั้งข้าราชการอัยการให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสในสำนักงานอัยการสูงสุดแล้ว จะย้ายข้าราชการอัยการผู้นั้นไปปฏิบัติราชการที่ใดโดยไม่ได้ความยินยอมไม่ได้ เว้นแต่เป็นการโยกย้ายตามวาระหรือเป็นกรณีที่อยู่ระหว่างถูกดำเนินการทางวินัยหรือตกเป็นจำเลย</p>	<p>ข้าราชการอัยการผู้ใดไม่ประสงค์จะดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อนายกรัฐมนตรีก่อนสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน</p> <p>ให้เจ้ากระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการดำเนินการให้ข้าราชการอัยการ<u>ตามวรรคสอง</u> พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์</p> <p>มาตรา 7 การแต่งตั้งข้าราชการอัยการให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสในสำนักงานอัยการสูงสุด ให้นายกรัฐมนตรีเสนอรายชื่อผู้ซึ่งจะได้รับการแต่งตั้งต่อ ก.อ. <u>เพื่อให้ความเห็นชอบก่อน</u> เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้ว จึงนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป</p> <p>มาตรา 8 เมื่อได้มีการแต่งตั้งข้าราชการอัยการให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสในสำนักงานอัยการสูงสุดแล้ว จะย้ายข้าราชการอัยการผู้นั้นไปปฏิบัติที่ใดโดยไม่ได้ความยินยอมไม่ได้ เว้นแต่เป็นการโยกย้ายตามวาระหรือเป็นกรณีที่อยู่ระหว่างถูกดำเนินการทางวินัยหรือตกเป็นจำเลย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและ การดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและ การดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส พ.ศ. (นายนิพนธ์ บุญญามณี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>ในคดีอาญาที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ ทั้งนี้ ตาม ระเบียบที่ ก.อ. กำหนด</p>	<p>ในคดีอาญาที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ ทั้งนี้ ตาม ระเบียบที่ ก.อ. กำหนด</p>
<p>มาตรา 10 ให้ ก.อ. จัดให้มีการประเมิน สมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ อัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสที่มีอายุครบ หกสิบห้าปีบริบูรณ์ในเชิงประมาณถัดไป</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินสมรรถภาพใน การปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม ระเบียบที่ ก.อ. กำหนด</p> <p>อัยการอาวุโสซึ่งผ่านการประเมินสมรรถภาพ ตามวรรคหนึ่ง ให้ดำรงตำแหน่งต่อไปได้จนถึงวัน สิ้นเชิงประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ ส่วนอัยการอาวุโสที่ไม่ผ่านการประเมิน ให้ดำเนิน การให้ผู้นั้นพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วย บำเหน็จบำนาญข้าราชการเมื่อสิ้นเชิงประมาณที่ ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์</p>	<p>มาตรา 9 เหมือนร่างคณะรัฐมนตรี</p>
<p>มาตรา 11 การแต่งตั้งข้าราชการอัยการซึ่ง ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสไปดำรงตำแหน่งตาม มาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. 2498 จะกระทำมิได้</p>	<p>มาตรา 10 การแต่งตั้งข้าราชการอัยการซึ่ง ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสไปดำรงตำแหน่งหรือ ทำการแทนตำแหน่งที่กำหนดไว้ในมาตรา 5 แห่ง พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. 2498 จะกระทำมิได้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและ การดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและ การดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส พ.ศ. (นายนิพนธ์ บุญญามณี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา 12 การแต่งตั้งอัยการอาวุโสให้ รักษาราชการแทนหรือรักษาราชการในตำแหน่งอื่น หรือ การมอบอำนาจให้อัยการอาวุโสปฏิบัติราชการแทน หรือการสั่งโอนอัยการอาวุโสไปเป็นข้าราชการธุรการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ หรือข้าราชการฝ่ายอื่น จะกระทำมิได้</p> <p>มาตรา 13 อัยการอาวุโสไม่มีสิทธิได้รับ เลือกเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.อ.</p> <p>มาตรา 14 ข้าราชการอัยการซึ่งพ้นจากราชการ เพราะเกษียณอายุในวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2541 หากประสงค์จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง อัยการอาวุโส ให้แสดงความจำนงต่อนายกรัฐมนตรี ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้นายกรัฐมนตรีเสนอรายชื่อบุคคลดังกล่าว ต่อ ก.อ. เพื่อให้ความเห็นชอบภายในสามสิบวันนับ แต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้รับความ เห็นชอบจาก ก.อ. แล้ว ให้นำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป</p> <p>ในกรณีที่ข้าราชการอัยการที่ได้รับแต่งตั้งให้ ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสตามความในวรรคหนึ่ง ถ้าก่อนออกจากราชการเป็นผู้ที่อยู่ในบังคับของ พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2539 ให้ผู้นั้นมีสภาพเป็นสมาชิกกองทุน บำเหน็จบำนาญข้าราชการต่อไป และในการออก จากราชการนั้น ถ้าเป็นผู้รับบำนาญ ให้งดรับบำนาญ ตั้งแต่วันที่รับแต่งตั้งเป็นอัยการอาวุโส รวมทั้ง</p>	<p>มาตรา 11 การสั่งให้ข้าราชการอัยการซึ่งดำรง ตำแหน่งอัยการอาวุโสไปช่วยทำงานชั่วคราวใน ตำแหน่งอื่นหรือสั่งโอนไปเป็นข้าราชการฝ่ายอื่น จะกระทำมิได้</p> <p>มาตรา 12 เหมือนร่างคณะรัฐมนตรี</p> <p>มาตรา 13 ข้าราชการอัยการซึ่งพ้นจากราชการ เพราะเกษียณอายุในวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2541 หากประสงค์จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง อัยการอาวุโส ให้แสดงความจำนงต่อนายกรัฐมนตรี ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้นายกรัฐมนตรีเสนอรายชื่อบุคคลดังกล่าว ต่อ ก.อ. เพื่อให้ความเห็นชอบภายในสามสิบวันนับ แต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้รับความ เห็นชอบจาก ก.อ. แล้ว ให้นำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป</p> <p>ในกรณีที่ข้าราชการอัยการที่ได้รับแต่งตั้งให้ ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสตามความในวรรคหนึ่ง ถ้าก่อนออกจากราชการเป็นผู้ที่อยู่ในบังคับของ พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2539 ให้ผู้นั้นมีสภาพเป็นสมาชิกกองทุน บำเหน็จบำนาญข้าราชการต่อไป และในการออก จากราชการนั้น ถ้าเป็นผู้รับบำนาญ ให้งดรับบำนาญ ตั้งแต่วันที่รับแต่งตั้งเป็นอัยการอาวุโส รวมทั้ง</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและ การดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและ การดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส พ.ศ. (นายนิพนธ์ บุญญามณี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>ให้คืนเงินสะสม เงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ของเงินดังกล่าวที่ได้รับไปแก่งกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแต่งตั้งเป็นอัยการอาวุโส แต่ถ้าเป็นผู้รับบำเหน็จให้คืนเงินบำเหน็จ เงินสะสม เงินสมทบ และผลประโยชน์ที่ได้รับจากเงินดังกล่าวแก่งทางราชการและกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการภายใน เก้าสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแต่งตั้งเป็นอัยการอาวุโส</p> <p>ในกรณีที่ข้าราชการอัยการที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสตามความในวรรคหนึ่ง ถ้าก่อนออกจากราชการเป็นผู้ที่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 ให้ผู้นั้นอยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 ต่อไป และในกรณ <u>ี</u>ออกจากราชการนั้น ถ้าเป็นผู้รับบำนาญให้งดรับบำนาญตั้งแต่วันที่ ได้รับแต่งตั้งเป็นอัยการอาวุโส แต่ถ้าเป็นผู้รับบำเหน็จ ให้คืนเงินบำเหน็จแก่งทางราชการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแต่งตั้งเป็นอัยการอาวุโส</p> <p>อัยการอาวุโสตามมาตรานี้ ให้มีสิทธิได้นับเวลา <u>ราชการ</u>ก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตำแหน่งอัยการอาวุโส เพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญข้าราชการ</p> <p>มาตรา 15 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>ให้คืนเงินสะสม เงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ของเงินดังกล่าวที่ได้รับไปแก่งกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแต่งตั้งเป็นอัยการอาวุโส แต่ถ้าเป็นผู้รับบำเหน็จให้คืนเงินบำเหน็จ เงินสะสม เงินสมทบ และผลประโยชน์ที่ได้รับจากเงินดังกล่าวแก่งทางราชการและกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการภายใน เก้าสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแต่งตั้งเป็นอัยการอาวุโส</p> <p>ในกรณีที่ข้าราชการอัยการที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสตามความในวรรคหนึ่ง ถ้าก่อนออกจากราชการเป็นผู้ที่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 ให้ผู้นั้นอยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 ต่อไป และในกรณ <u>ี</u>ออกจากราชการนั้น ถ้าเป็นผู้รับบำนาญให้งดรับบำนาญตั้งแต่วันที่ ได้รับแต่งตั้งเป็นอัยการอาวุโส แต่ถ้าเป็นผู้รับบำเหน็จ ให้คืนเงินบำเหน็จแก่งทางราชการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแต่งตั้งเป็นอัยการอาวุโส</p> <p>อัยการอาวุโสตามมาตรานี้ ให้มีสิทธิได้รับเวลา <u>ราชการ</u>ก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตำแหน่งอัยการอาวุโส เพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญข้าราชการ</p> <p>มาตรา 14 เหมือนร่างคณะรัฐมนตรี</p>

หลักการและเหตุผลแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 ดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดหลักเกณฑ์การพ้นจากราชการของข้าราชการอัยการและข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 19 และเพิ่มมาตรา 19 ตรี)
- (2) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การยื่นบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญเนื่องจากการเกษียณอายุ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 21)

เหตุผล

โดยที่ได้มีการตรากฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ให้ข้าราชการอัยการซึ่งจะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณใด ไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส เพื่อปฏิบัติหน้าที่พนักงานอัยการในสำนักงานอัยการสูงสุดตั้งแต่วันถัดจากวันสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ จนถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ข้าราชการอัยการผู้นั้นมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ และหากอัยการอาวุโสผู้ใดผ่านการประเมินตามที่กฎหมายบัญญัติว่ายังมีสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ก็ให้ดำรงตำแหน่งต่อไปได้จนถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่อัยการอาวุโสผู้นั้นมีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การพ้นจากราชการของข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสให้สอดคล้องกับกฎหมายดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หลักการและเหตุผลแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(นายนิพนธ์ บุญญามณี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมการพ้นจากราชการของข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสให้พ้นจากราชการเมื่ออายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ และหากยังคงมีสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่อาจรับราชการต่อไปอีกจนถึงอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 19 เพิ่มเติมมาตรา 19 ตรี และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 21)

เหตุผล

เพื่อให้พนักงานอัยการซึ่งจะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในบึงบประมาณและเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ ไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส เพื่อปฏิบัติราชการในสำนักงานอัยการสูงสุด ตั้งแต่วันถัดจากวันสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ในตำแหน่งอัยการอาวุโสจนถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่พนักงานอัยการนั้นมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ และหากอัยการอาวุโสผู้ใดผ่านการประเมินตามที่กฎหมายบัญญัติว่ายังมีสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ก็ให้ดำรงตำแหน่งต่อไปได้จนถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่พนักงานอัยการผู้นั้นมีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ และมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญข้าราชการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปลักษณะสำคัญ

1. ชื่อพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

2. วันประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

3. กำหนดการเกษียณอายุของผู้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส

3.1 แก้อำตรา 19 ให้ข้าราชการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ข้าราชการผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ โดยมีให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ สมุหราชองครักษ์ รองสมุหราชองครักษ์ ข้าราชการการเมือง ข้าราชการตุลาการ ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสและ ข้าราชการอัยการ ซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส

3.2 เพิ่มเติมมาตรา 19 ตรี ให้ข้าราชการอัยการที่ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสพ้นจากราชการเมื่ออายุ 65 ปีบริบูรณ์ แต่หากผ่านการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับราชการต่อไปได้จนข้าราชการอัยการนั้นมีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

3.3 แก้อำตรา 21 ในการกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติในการยื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการที่จะเกษียณอายุราชการ ให้สอดคล้องกับการแก้ไขการเกษียณอายุของข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการอาวุโส

ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 (รวมทั้งที่แก้ไขเพิ่มเติม) กับ
ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
และร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายนิพนธ์ บุญญามณี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 (รวมทั้งที่แก้ไขเพิ่มเติม)	ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (นายนิพนธ์ บุญญามณี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 19 ข้าราชการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ข้าราชการผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์</p> <p>ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ สมุหราชองครักษ์ รองสมุหราชองครักษ์ ข้าราชการการเมือง และข้าราชการตุลาการ ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส</p> <p>การพ้นจากราชการของข้าราชการพลเรือนในพระองค์ สมุหราชองครักษ์และรองสมุหราช - องครักษ์ ให้เป็นไปตามพระราชอัธยาศัย</p> <p>การพ้นจากราชการของข้าราชการตุลาการ ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสให้เป็นไปตามมาตรา 19 ทวิ</p>	<p>มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2542 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 19 ข้าราชการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ข้าราชการผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์</p> <p>ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ สมุหราชองครักษ์ รองสมุหราชองครักษ์ ข้าราชการการเมือง และข้าราชการตุลาการ ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส <u>และข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส</u></p> <p>การพ้นจากราชการของข้าราชการพลเรือนในพระองค์ สมุหราชองครักษ์และรองสมุหราช - องครักษ์ ให้เป็นไปตามพระราชอัธยาศัย</p> <p>การพ้นจากราชการของข้าราชการตุลาการ ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสให้เป็นไปตามมาตรา 19 ทวิ</p> <p><u>การพ้นจากราชการของข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสให้เป็นไปตามมาตรา 19 ตริ</u>”</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 (รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติม)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (นายนิพนธ์ บุญญามณี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
	<p>มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น</p> <p>มาตรา 19 ตีร่ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ พ.ศ. 2494</p> <p><u>“มาตรา 19 ตีร่ ข้าราชการอัยการซึ่งดำรง ตำแหน่งอัยการอาวุโสที่มีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ แล้ว เป็นอันพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ ที่ข้าราชการอัยการผู้นั้นมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ เว้นแต่ข้าราชการอัยการที่ได้ผ่านการประเมินแล้วว่า ยังมีสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับราชการ ต่อไปได้จนถึงสิ้นปีงบประมาณที่ข้าราชการอัยการ ผู้นั้นมีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์</u></p> <p><u>หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินสมรรถภาพของ ข้าราชการอัยการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบ ที่คณะกรรมการอัยการกำหนดตามกฎหมายว่าด้วย หลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการ อาวุโส”</u></p> <p>มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 21 แห่ง พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ บำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2542 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 (รวมทั้งที่แก้ไขเพิ่มเติม)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (นายนิพนธ์ บุญญามณี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
<p>มาตรา 21 ก่อนสิ้นเดือนสุดท้ายของปีงบประมาณทุกปี ให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการตามมาตรา 20 ยื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญเนื่องจากการเกษียณอายุตามมาตรา 19 และมาตรา 19 ทวิ ในปีงบประมาณถัดไปต่อเจ้ากระทรวงของผู้นั้น และกระทรวงการคลัง เว้นแต่ในกรณีของข้าราชการตุลาการซึ่งจะพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ข้าราชการตุลาการผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์ แล้วแต่กรณี ให้ยื่นบัญชีรายชื่อก่อนสิ้นปีงบประมาณดังกล่าวไม่น้อยกว่าหกสิบวัน</p> <p>ในกรณีที่มีการต่อเวลาราชการให้แก่ข้าราชการผู้ใด ให้เจ้ากระทรวงแจ้งไปให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุทราบ และให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุแจ้งต่อไปยังกระทรวงการคลัง</p>	<p>“มาตรา 21 ก่อนสิ้นเดือนสุดท้ายของปีงบประมาณทุกปี ให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการตามมาตรา 20 ยื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญเนื่องจากการเกษียณอายุตามมาตรา 19 มาตรา 19 ทวิ <u>และมาตรา 19 ตริ</u> ในปีงบประมาณถัดไปต่อเจ้ากระทรวงของผู้นั้น และกระทรวงการคลัง เว้นแต่ในกรณีของข้าราชการตุลาการ<u>และข้าราชการอัยการ</u>ซึ่งจะพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ข้าราชการตุลาการหรือข้าราชการอัยการผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี ให้ยื่นบัญชีรายชื่อก่อนสิ้นปีงบประมาณดังกล่าวไม่น้อยกว่าหกสิบวัน</p> <p>ในกรณีที่มีการต่อเวลาราชการให้แก่ข้าราชการผู้ใด ให้เจ้ากระทรวงแจ้งไปให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุทราบ และให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุแจ้งต่อไปยังกระทรวงการคลัง”</p>

เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องมีอัยการอาวุโส*

1. ป้องกันปัญหาสมองไหล เนื่องจากคุณสมบัติของการเป็นผู้พิพากษาและอัยการเหมือนกันเพราะต่างได้ทำหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม นอกจากนี้ยังมียังมีหน้าที่ต้องรักษาผลประโยชน์ของรัฐปีหนึ่ง ๆ นับแสนล้านบาท ในฐานะทนายของแผ่นดินและที่ปรึกษากฎหมายของรัฐบาลและทุกส่วน ราชการ ดังนั้น สถานภาพของศาลและอัยการจึงเสมอกากและไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน จึงจำเป็นต้องมีคนที่มีความรู้ความสามารถไว้ปฏิบัติราชการอัยการ แต่ผู้พิพากษาจะเกษียณที่อายุ 70 ปี ถ้าให้อัยการเกษียณที่ อายุ 60 ปีอย่างเดิม จะทำให้อัยการหนีไปเป็นผู้พิพากษาหมด อันเป็นการทำลายระบบอาชีพอัยการ และทำลายองค์การกระบวนการยุติธรรม ซึ่งจะเกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงแก่ประเทศชาติ
2. อัยการอาวุโสสะสมประสบการณ์ ความรู้ความชำนาญ ฆานาน รู้เงื่อนไขข้อกฎหมาย ต่าง ๆ หากปล่อยให้ไปร่วมงานกับเอกชนแล้ว บุคคลเหล่านี้จะนำประสบการณ์ ความรู้ ความชำนาญ ไปสู่ภาคเอกชนซึ่งจะเป็นอันตรายอย่างยิ่ง
3. อัยการอาวุโสสามารถถ่ายทอดประสบการณ์และความรู้ให้แก่อัยการรุ่นน้อง ๆ ได้ตามสาขาที่ตนถนัด อาทิ การดำเนินคดีแพ่ง การตรวจร่างสัญญาและการตอบข้อหารือ การดำเนินคดีเศรษฐกิจ ฯลฯ ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ราชการอย่างมาก เพราะการถ่ายทอดดังกล่าวไม้อาจจะสอนในสถาบันการศึกษาใด ๆ ได้แต่ต้องใช้วิธีการปฏิบัติร่วมกัน
4. รัฐต้องลงทุน 18 ล้านบาท ต่อการพัฒนาอัยการ 1 คน (เริ่มจากอัยการผู้ช่วยจนกระทั่งเกษียณอายุ โดยใช้หลักการคำนวณค่าเฉลี่ยคิดขึ้นเงินเดือนปีละ 1 ขั้น) หากต่ออายุไปเป็น 65-70 ปี จะเป็นการประหยัดงบประมาณของรัฐ ไม่ต้องเริ่มต้นในการฝึกคนใหม่อีกซึ่งจะต้องใช้งบประมาณมากกว่า
5. อัตราเฉลี่ยอัยการที่เกษียณแต่ละปีมีจำนวนประมาณ 30 คน หากให้บุคคลเหล่านี้อยู่ต่อรัฐจะจ่ายงบประมาณเป็นเงินเดือนแก่อัยการอาวุโสเพิ่มปีละประมาณ 2 ล้านบาทเท่านั้น กล่าวคือ หากเป็นข้าราชการบำนาญ รัฐก็ต้องจ่ายบำนาญรวมทั้งค่ารักษาพยาบาลอยู่แล้ว แต่ถ้าให้รับราชการต่อ อัยการอาวุโสจะได้รับเงินเดือนขึ้นเพียงปีละ 1 ขั้นจากเงินเดือนที่เคยได้รับซึ่งเฉลี่ยแล้วประมาณ 1,000 บาท เท่านั้น
6. ในปีงบประมาณ 2541 สำนักงานอัยการสูงสุดได้รักษาผลประโยชน์ของรัฐเป็นทุนทรัพย์สูงถึงกว่า 8 แสนล้านบาท และแนวโน้มทุนทรัพย์เหล่านี้จะเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ราชการจะต้องมีบุคลากรที่มีประสบการณ์ ความรู้ความชำนาญไว้รักษาประโยชน์ของรัฐเหล่านี้ต่อไป
7. หากจะใช้วิธีจ้างอัยการอาวุโสเป็นลูกจ้างชั่วคราวนั้น ไม่อาจกระทำได้เพราะอัยการต่างรักศักดิ์ศรีความเป็นอัยการ จึงไม่อาจลดฐานะลงได้ แต่เหตุที่อัยการอาวุโสยังประสงค์จะรับราชการต่อก็ด้วยมีใจรักที่จะทำประโยชน์ต่อประเทศชาติจึงจำต้องดำรงความเป็นข้าราชการอัยการ

*ที่มา : สำนักงานอัยการสูงสุด

อนึ่ง หากจะให้อัยการอาวุโสเป็นลูกจ้างนั้น จะทำให้อัยการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในฐานะข้าราชการอัยการได้ เช่น การดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาด้วยตนเอง การให้คำปรึกษาหารือ เพราะกฎหมายระบุให้เป็นอำนาจเฉพาะของข้าราชการอัยการ

8. การเป็นอัยการอาวุโสจะต้องผ่านขั้นตอนการประเมินสมรรถภาพทั้งทางด้านสุขภาพและผลการปฏิบัติงาน เพื่อให้เป็นผู้ที่สามารถทำประโยชน์แก่ราชการได้เป็นอย่างดี โดยประเมิน 2 ครั้ง ครั้งแรกก่อน เกษียณอายุ ครั้งที่สองอายุ 65 ปี ว่ายังสามารถปฏิบัติราชการต่อไปได้

9. อัยการอาวุโสไม่มีตำแหน่งทางด้านบริหาร ไม่มีสิทธิลงสมัครรับเลือกตั้งเป็น ก.อ. (คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายอัยการ) แต่มีสิทธิเลือกตั้ง ก.อ. ส่วนสิทธิการรับบำเหน็จบำนาญคงเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ

บำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ความนำ

บุคคลที่เข้ามารับราชการไม่ว่าจะเป็นทหาร ตำรวจ หรือข้าราชการพลเรือน ในที่สุดก็ต้องพ้นจากหน้าที่ราชการ ซึ่งอาจจะด้วยเหตุลาออก ครบเกษียณอายุ ถูกสั่งให้ออกโดยไม่มีความผิด เช่น เจ็บป่วย ขาดคุณสมบัติ หรือตายแล้วแต่กรณี ถ้าได้รับราชการโดยกระทำความชอบมาตลอด ทางราชการก็จะตอบแทนความชอบของบุคคลผู้นั้นเป็นเงินจำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจจ่ายเป็นรายเดือนหรือจ่ายเป็นเงินก้อนครั้งเดียว หรือถึงแก่กรรมขณะรับราชการอยู่หรือเป็นข้าราชการบำเหน็จถึงแก่กรรมทางราชการก็จะจ่ายเงินให้แก่ทายาทของผู้นั้นเพื่อสงเคราะห์และบรรเทาความเดือดร้อนเงินดังกล่าวนี้เรียกว่า "บำเหน็จบำนาญ" ซึ่งหลักเกณฑ์การจ่ายเป็นไปตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

บำเหน็จบำนาญคืออะไร

บำเหน็จ คือ เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมา ซึ่งจ่ายเป็นเงินก้อนครั้งเดียว โดยคำนวณจากเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ออกจากราชการคูณด้วยเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญผลลัพธ์เป็นจำนวนเท่าใด นั่นคือเงินบำเหน็จ

บำนาญ คือ เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมา ซึ่งจ่ายเป็นเงินเดือนรับตลอดไปจนกว่าจะถึงแก่กรรมหรือหมดสิทธิ์ได้รับ เช่น ถูกศาลสั่งลงโทษจำคุก หรือเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต เป็นต้น โดยคำนวณบำนาญจากเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ออกจากราชการคูณด้วยเวลาราชการ สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญและหารด้วย 50 ผลลัพธ์เป็นจำนวนเท่าใด นั่นคือเงินบำนาญ

บำเหน็จบำนาญมีอยู่ 3 ประเภทคือ

1. บำเหน็จบำนาญปกติ
2. บำนาญพิเศษ
3. บำเหน็จตกทอด

1. บำเหน็จบำนาญปกติ สิทธิที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญปกติจะต้องเข้าเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังนี้

1. เหตุทดแทน (มาตรา 11) ให้แก่ข้าราชการซึ่งออกเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่ง หรือมีคำสั่งให้ออกโดยไม่มีความผิด หรือออกตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ หรือทหารซึ่งออกจากกองหนุนเบ็ดเสร็จ

ที่มา : กองกฎหมาย กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง

2. เหตุทุพพลภาพ (มาตรา 12) ให้แก่ข้าราชการผู้ป่วยเจ็บทุพพลภาพซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงความเห็นว่าไม่สามารถรับราชการในตำแหน่งที่ซึ่งปฏิบัติอยู่นั้นต่อไปได้

3. เหตุสูงอายุ (มาตรา 13) ให้แก่ข้าราชการผู้มีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ (เกษียณอายุ) หรือลาออกเมื่อมีอายุครบ 50 ปีบริบูรณ์

4. เหตุรับราชการนาน (มาตรา 14) ให้แก่ข้าราชการซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบ 30 ปีบริบูรณ์ หรือลาออกโดยมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบ 25 ปีบริบูรณ์ (24 ปี 6 เดือน ถือเป็น 25 ปีบริบูรณ์)

ผู้ที่ออกจากราชการด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง (ทดแทน ทุพพลภาพ สูงอายุ รับราชการนาน) ถ้ามีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตั้งแต่ 9 ปี 6 เดือนขึ้นไป มีสิทธิได้รับบำนาญ หรือจะขอเปลี่ยนเป็นบำเหน็จแทนบำนาญก็ได้ ถ้ามีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ถึง 9 ปี 6 เดือน มีสิทธิได้รับแต่เพียงบำเหน็จ

นอกจากนั้น หากไม่เข้าเหตุใดเหตุหนึ่งใน 4 เหตุข้างต้น แต่เป็นผู้ที่มีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบ 10 ปี หรือ 9 ปี 6 เดือน และประสงค์จะลาออกจากราชการด้วยเหตุส่วนตัว เช่น ลาออกไปประกอบอาชีพอื่น ก็มีสิทธิได้รับบำเหน็จตามมาตรา 17 สำหรับผู้ที่มีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ถึง 1 ปี บริบูรณ์ หรือผู้ที่กระทำผิดวินัยถูกลงโทษไล่ออกจากราชการไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ (ผู้ถูกลงโทษปลดออกจากราชการมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนผู้นั้นลาออกจากราชการ)

2. บำนาญพิเศษ คือ เงินที่รัฐจ่ายให้เมื่อข้าราชการ พลทหารกองประจำการหรือบุคคลที่ทำหน้าที่ทหารตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด ต้องมาเป็นบุคคลพิการหรือเจ็บป่วยทุพพลภาพไม่สามารถรับราชการต่อไปได้ หรือถึงแก่ความตาย ด้วยเหตุดังต่อไปนี้

1. ประสบอันตรายเพราะปฏิบัติราชการในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่
2. ได้รับการป่วยเจ็บถึงทุพพลภาพหรือถึงแก่ความตายเพราะเหตุต้องไปปฏิบัติราชการนอกที่ตั้งสำนักงาน การได้รับอันตรายการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้ายดังกล่าวข้างต้นจะต้องมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากความประมาท เลินเล่ออย่างร้ายแรงของตนเองหรือจากความผิดของตนเอง

เกณฑ์การจ่ายบำนาญพิเศษ

หน้าที่	กรณีพิการทุพพลภาพ (เจ้ากระทรวงเป็นผู้กำหนดอัตรา)	กรณีตาย
1. ยามปกติ	ตั้งแต่ 5/50 ถึง 20/50 ส่วนของ เงินเดือนเดือนสุดท้าย	1/2 ของเงินเดือนเดือนสุดท้าย
2. ต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการ โดยอากาศยานในอากาศโดยเรือ ดำน้ำหรือมีหน้าที่กวาดทุ่นระเบิด หรือมีหน้าที่ซุดทำลาย หรือ ประกอบวัตถุระเบิด ไอพีซี	1/2 ของเงินเดือนเดือนสุดท้าย	40/50 ของเงินเดือนเดือนสุดท้าย
3. ทำหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหม กำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบ หรือการสงคราม หรือมีการปราบ จลาจลหรือในระหว่างเวลาที่มี พระบรมราชโองการ ประกาศ สถานการณ์ฉุกเฉิน	ตั้งแต่ 30/50 ถึง 35/50 ส่วนของ เงินเดือนเดือนสุดท้าย	40/50 ของเงินเดือนเดือนสุดท้าย

การแบ่งจ่ายบำนาญพิเศษกรณีข้าราชการตาย ให้จ่ายแก่บุคคลดังต่อไปนี้

1. บิดามารดา ได้รับ 1 ส่วน
 2. คู่สมรส ได้รับ 1 ส่วน
 3. บุตร ได้รับ 2 ส่วน ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่ 3 คนขึ้นไปให้บุตรได้รับ 3 ส่วนเฉลี่ยจ่ายคนละเท่า ๆ กัน
- กรณีไม่มีทายาทผู้มีสิทธิดังกล่าวข้างต้นให้บุคคลซึ่งเจ้ากระทรวงพิจารณาเห็นว่า มีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้อุปการะผู้ตายอยู่ หรือเป็นผู้ที่อยู่ในความอุปการะของผู้ตาย เป็นผู้รับบำนาญพิเศษ ตามส่วนที่เจ้ากระทรวงจะได้ออกกำหนดให้

ระยะเวลาการจ่ายบำนาญพิเศษ

1. บิดามารดา ให้ได้รับตลอดชีวิต
2. คู่สมรส ให้ได้รับตลอดชีวิต เว้นแต่มีการสมรสใหม่
3. บุตรให้ได้รับจนอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ เว้นแต่อายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ กำลังศึกษาอยู่ในชั้นเตรียมอุดมศึกษาหรือชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นการศึกษาที่ทางราชการรับรองให้เทียบเท่าก็ให้ได้รับต่อไปตลอดเวลายังทำการศึกษาอยู่ แต่ไม่เกิน 25 ปีบริบูรณ์

3. บำเหน็จตกทอด คือ เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เพื่อเป็นการบรรเทาความเดือนร้อนของทายาทมี 2 ประเภท คือ

1. บำเหน็จตกทอดข้าราชการประจำตาย หมายถึง กรณีข้าราชการตายในระหว่างรับราชการอยู่หรือทหารกองหนุนมีเบี้ยหวัดตาย ถ้าความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากการประพฤติดื้อร้ายแรงของตนเอง ให้จ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาท

2. บำเหน็จตกทอดข้าราชการบำนาญตาย ให้จ่าย 30 เท่าของบำนาญรายเดือน

การแบ่งจ่ายบำเหน็จตกทอด ให้จ่ายแก่บุคคลดังต่อไปนี้

1. บิดามารดาได้รับ 1 ส่วน
 2. คู่สมรส ได้รับ 1 ส่วน
 3. บุตรได้รับ 2 ส่วน ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่ 3 คนขึ้นไปให้บุตรได้รับ 3 ส่วน เฉลี่ยจ่ายคนละเท่า ๆ กัน
- ในกรณีไม่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบที่กระทรวงการคลัง

การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (รวมทั้งบำเหน็จตกทอดข้าราชการประจำตาย)

1. นับเวลาระหว่างที่รับราชการตามปกติ เริ่มตั้งแต่วันรับราชการ โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนซึ่งมีชื่อตราข้าราชการวิสามัญ หรือลูกจ้าง แต่ไม่ก่อนวันที่มีอายุครบ 18 ปีบริบูรณ์ จนถึงวันก่อนวันออกจากราชการหรือจนกระทั่งวันที่ถึงความตาย

2. นับเวลาราชการทวิคูณ

2.1. ทวิคูณกรณีทำหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด

2.2. ทวิคูณกฎอัยการศึก

3. การตัดเวลาราชการ

3.1. เวลาราชการซึ่งไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือน เช่น ลาป่วย ขาดราชการ พักราชการ โดยไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือน

3.2. ป่วย ลา ขาด ระหว่างประกาศใช้กฎอัยการศึก

สรุปแล้ว การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้น ชั้นแรกก็เอาเวลามาเรียงกันตั้งแต่เริ่มรับราชการถึงวันสุดท้ายที่ออกจากราชการ ถ้ามีระยะเวลาตอนใดจะนับเป็นเวลาราชการไม่ได้ก็ลบเวลาตอนนั้นออก และถ้ามีเวลาตอนใดจะนับให้เป็นทวิคูณก็บวกเพิ่มให้ได้เวลาเท่าใด นั่นคือเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (การปิดเศษ ถ้าเศษของเดือนรวมได้ 30 วัน ปิดเป็น 1 เดือน เศษของปีถ้าถึง 6 เดือนปิดขึ้นเป็น 1 ปี เช่น 15 ปี 8 เดือน ปิดขึ้นเป็น 16 ปี ถ้าไม่ถึง 6 เดือนปิดทิ้ง)

วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ

1. บำเหน็จให้เอาเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ

2. บำนาญให้เอาเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญแล้ว

หารด้วย 50

สำหรับหลักฐานที่ใช้ประกอบการพิจารณาส่งจ่ายเงินไปตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการขอรับและการจ่ายบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2527 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งได้กำหนดไว้โดยละเอียดว่า การขอรับเงินประเภทใดจะต้องใช้คำขอรับเงินแบบใดและการขอรับเงินแต่ละประเภทนั้นจะต้องมีเอกสารหลักฐานอะไรบ้างใช้ประกอบเรื่องขอรับเงิน

ส่วนสถานที่ยื่นคำขอ เมื่อกรอกข้อความในแบบคำขอถูกต้องครบถ้วน (มีคำอธิบายการกรอกข้อความด้านหลังของแบบทุกแบบ) พร้อมทั้งรวบรวมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องครบถ้วนให้ส่งไปยังกรมบัญชีกลาง ถนนพระรามที่ 6 เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

อัตรากำลังภาครัฐ ปีงบประมาณ 2538 - 2541

ประเภทข้าราชการ	2538	2539	2540	2541
ข้าราชการพลเรือน				
1. ข้าราชการพลเรือน (ก.พ.)	380,123	388,999	400,669	409,395
2. ข้าราชการครู (ก.ค.)	530,487	534,323	534,333	635,242
3. ข้าราชการมหาวิทยาลัย (ก.ม.)	48,664	49,606	51,014	62,161
4. ข้าราชการรัฐสภา (ก.ร.)	1,111	1,322	1,362	1,362
5. ข้าราชการตุลาการ (ก.ต.)	1,901	2,155	2,293	2,356
6. ข้าราชการอัยการ (ก.อ.)	1,696	1,740	1,740	1,740
7. ข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.)	205,854	223,144	231,382	231,382
รวม (1 - 7)	1,169,726	1,201,289	1,222,893	1,233,627
8. ข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ก.ก.)	31,285	32,039	32,609	31,922
9. ข้าราชการส่วนจังหวัด (ก.จ.)	5,759	5,980	5,980	6,201
10. พนักงานเทศบาล (ก.ท.)	26,012	26,545	27,343	31,841
11. พนักงานสุขาภิบาล (ก.ส.ภ.)	3,371	3,603	3,600	3,979
12. พนักงานส่วนตำบล (อ.บ.ต.)	0	0	21,982	21,982
รวม (8 - 12)	66,427	68,067	91,414	95,926
รวมข้าราชการฝ่ายพลเรือน	1,236,153	1,269,356	1,314,107	1,329,552
ลูกจ้างประจำ				
13. ลูกจ้างประจำส่วนกลางและส่วนภูมิภาค	294,831	298,921	298,942	296,140
14. ลูกจ้างประจำส่วนท้องถิ่น	39,383	45,941	44,620	48,679
รวมลูกจ้าง (13 - 14)	334,214	344,892	343,462	344,819
รัฐวิสาหกิจ				
15. พนักงานรัฐวิสาหกิจ	291,935	296,921	303,884	246,165
16. ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ	11,627	6,426	6,164	11,168
รวมพนักงานและลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ (15 - 16)	303,562	303,347	310,048	257,333
รวมข้าราชการฝ่ายพลเรือน (1 - 12)	1,236,153	1,269,356	1,314,107	1,329,552
รวมข้าราชการฝ่ายพลเรือนและลูกจ้างประจำเฉพาะที่ เบิกจ่ายเงินจากกรมบัญชีกลาง (1 - 7 และ 13)	1,464,557	1,500,240	1,521,636	1,529,787
รวมข้าราชการฝ่ายพลเรือนและลูกจ้างประจำทั้งหมด (1 - 14)	1,570,387	1,614,248	1,667,569	1,674,371
รวมข้าราชการฝ่ายพลเรือน พนักงานรัฐวิสาหกิจ และลูกจ้างประจำ (1 - 16)	1,873,929	1,917,595	1,967,617	1,931,704

หมายเหตุ เป็นจำนวนตำแหน่งที่ได้รับการจัดสรรเงินงบประมาณ

แหล่งข้อมูล สำนักงาน ก.พ. กรมบัญชีกลาง กรมการปกครอง และกรุงเทพมหานคร

จำนวนข้าราชการอัยการสำรวจเมื่อ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2542*

ชั้น	1	2	3	4	5	6	7	8	รวม
จำนวนข้าราชการอัยการ	164	124	453	654	302	220	4	1	1922
อัตรว่าง	8	81	-	3	9	20	-	-	121
จำนวนที่มีตนครอง	156	43	453	651	293	200	4	1	1801

* ที่มา : สำนักงานอัยการสูงสุด

อัยการที่เกษียณตั้งแต่ปี 2537 - 2552*

ปี 2537	จำนวน	17 คน
ปี 2538	จำนวน	17 คน
ปี 2539	จำนวน	18 คน
ปี 2540	จำนวน	23 คน
ปี 2541	จำนวน	22 คน
ปี 2542	จำนวน	29 คน
ปี 2543	จำนวน	45 คน
ปี 2544	จำนวน	36 คน
ปี 2545	จำนวน	33 คน
ปี 2546	จำนวน	33 คน
ปี 2547	จำนวน	40 คน
ปี 2548	จำนวน	33 คน
ปี 2549	จำนวน	28 คน
ปี 2550	จำนวน	49 คน
ปี 2551	จำนวน	44 คน
ปี 2552	จำนวน	69 คน

* ที่มา : สำนักงานอัยการสูงสุด

รายงานการประชุม ก.อ.

ครั้งที่ 7/2542

วันพุธที่ 7 กรกฎาคม 2542 เวลา 10.00 น.

ณ ห้องประชุมยกกระบัตร สำนักงานอัยการสูงสุด

ผู้มาประชุม

1.	นายคณิง	ภาไชย		ประธาน ก.อ.
2.	นายสุชาติ	ไตรประสิทธิ์	อัยการสูงสุด	รองประธาน ก.อ.
3.	นายสหาย	ทรัพย์สุนทรกุล	รองอัยการสูงสุด	ก.อ.
4.	นายดิเรก	สุนทรเกตุ	รองอัยการสูงสุด	ก.อ.
5.	นายมนูญ	จรรยาพร	รองอัยการสูงสุด	ก.อ.
6.	นายพันธ์	สุริยพร	รองอัยการสูงสุด	ก.อ.
7.	นายวิเชียร	วิริยะประสิทธิ์	อธิบดีอัยการฝ่ายคดีอาญารักษาการ ในตำแหน่งอัยการพิเศษฝ่ายคดี	ก.อ.
8.	นายเรวัต	ฉ่ำเฉลิม	อธิบดีอัยการฝ่ายวิชาการรักษาการ ในตำแหน่งอัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ	ก.อ.
9.	นายสุนทร	เบญจนิรัตน์	อธิบดีอัยการฝ่ายปรัการักษาการ ในตำแหน่งอัยการพิเศษฝ่ายปรัการ	ก.อ.
10.	นายวิทยา	ปัดตพงศ์		ก.อ.ผู้ทรงคุณวุฒิ
11.	นายสงวน	ศรีเสริมวงศ์		ก.อ.ผู้ทรงคุณวุฒิ
12.	นายอมร	มีสินทานุช		ก.อ.ผู้ทรงคุณวุฒิ
13.	นายพูลสวัสดิ์	จรรยาสิทธิ์		ก.อ.ผู้ทรงคุณวุฒิ
14.	นายพีระพล	เขาวนศิริ		ก.อ.ผู้ทรงคุณวุฒิและเลขานุการ ก.อ.
15.	นายสิรินทร์	เฉลิมวัฒน์		ผู้ช่วยเลขานุการ ก.อ.
16.	นายเรืองนนท์	เรืองวุฒิ		ผู้ช่วยเลขานุการ ก.อ.

ผู้ไม่มาประชุม

1.	นายคัมภีร์	แก้วเจริญ	ก.อ.ผู้ทรงคุณวุฒิ	ติดราชการ
----	------------	-----------	-------------------	-----------

เริ่มประชุมเวลา 10.00 น.

ระเบียบวาระที่ 1 ...

ระเบียบวาระที่ 2 ...

ระเบียบวาระที่ 3 ...

ระเบียบวาระที่ 4 เรื่อง ร่างกฎหมายเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส

ด้วยปรากฏว่า ในสภาวะการณ์ปัจจุบัน สำนักงานอัยการสูงสุดกำลังประสบปัญหาการขาดแคลนอัตรากำลังข้าราชการอัยการที่จะปฏิบัติหน้าที่ในการอำนวยความยุติธรรม รักษาผลประโยชน์ของรัฐ และคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนอย่างอิ่ง ประกอบกับรัฐบาลมีมาตรการในการปรับขนาดกำลังคนภาครัฐให้ลดลง จึงส่งผลกระทบต่ออัตรากำลังของข้าราชการอัยการซึ่งมีจำนวนน้อยอยู่แล้ว

เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว อัยการสูงสุดจึงดำริและมีบัญชามอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการอัยการร่างกฎหมายเกี่ยวกับการแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งของอัยการอาวุโส เพื่อขยายอายุราชการของข้าราชการอัยการให้ไปเกษียณอายุราชการที่อายุ 65 ปี และเมื่อผ่านการประเมินสมรรถภาพการปฏิบัติราชการแล้วยังสามารถปฏิบัติราชการได้ก็ให้รับราชการต่อไปจนถึงอายุ 70 ปีบริบูรณ์ และเป็นไปตามความสมัครใจของข้าราชการผู้นั้น

ในการนี้ จะทำให้สำนักงานอัยการสูงสุดสามารถรักษาข้าราชการอัยการที่ได้สะสมความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ ในฐานะทนายแผ่นดินไว้ อาทิ ผู้มีประสบการณ์ในการว่าความคดีแพ่งคดีอาญา ผู้มีประสบการณ์ในการตรวจร่างสัญญาและตีความปัญหาข้อกฎหมายข้อเท็จจริง แก่ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของราชการและประชาชนต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการอัยการได้ยกร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย

1. ร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส พร้อมบันทึกหลักการและเหตุผล
2. ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่...) พ.ศ. พร้อมบันทึกหลักการและเหตุผล

โดยมีสาระสำคัญพอสรุปได้ดังนี้

1. ร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส กำหนดให้มีตำแหน่งอัยการอาวุโสเป็นข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ และมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการ โดยให้อัยการอาวุโสได้รับเงินเดือนเท่ากับเงินเดือนเดิมที่ได้รับอยู่ก่อนการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส และสามารถปรับเลื่อนขั้นไปได้ แต่ให้เลื่อนได้ปีละ 1 ขั้น ข้าราชการอัยการที่ไม่ประสงค์จะดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสต้องแสดงความจำนงต่อนายกรัฐมนตรี การแต่งตั้งข้าราชการอัยการให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส ให้นายกรัฐมนตรีเสนอรายชื่อผู้ซึ่งจะได้รับแต่งตั้งต่อ ก.อ. เพื่อให้ความเห็นชอบและนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป อัยการอาวุโสจะดำรงตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ.2498 ไม่ได้ และอัยการอาวุโสมีสิทธิเลือก ก.อ. แต่ไม่มีสิทธิได้รับการเลือกเป็น ก.อ. ส่วนสิทธิการรับบำเหน็จบำนาญเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

2. ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

แก้ไขมาตรา 19 กำหนดการเกษียณอายุของผู้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส และเพิ่มเติมมาตรา 19 ตรี ให้ข้าราชการอัยการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสพ้นจากราชการเมื่ออายุ 65 ปีบริบูรณ์ แต่หากผ่านการประเมินสมรรถภาพก็ให้ไปเกษียณที่อายุ 70 ปีบริบูรณ์ แก้ไขมาตรา 21 กำหนดระยะเวลาการปฏิบัติในการยื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการที่จะเกษียณอายุราชการให้สอดคล้องการแก้ไขการเกษียณอายุของข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการอาวุโส

รายละเอียดปรากฏตามร่างกฎหมายทั้งสองฉบับที่เสนอมาร่วมนี้

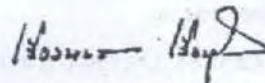
จึงเสนอ ก.อ. เพื่อโปรดพิจารณา

มติที่ประชุม - ที่ประชุมได้อภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างกฎหมายที่สำนักงานอัยการสูงสุดเสนอทั้งสองฉบับ และมีมติให้ความเห็นชอบในหลักการ

ระเบียบวาระที่ 5 เรื่องอื่น ๆ

- กำหนดนัดประชุม ก.อ. ครั้งที่ 8/2542 ในวันที่ 29 กรกฎาคม 2542 เวลา 10.00 น. ณ ห้องประชุมยกกระบัตร สำนักงานอัยการสูงสุด

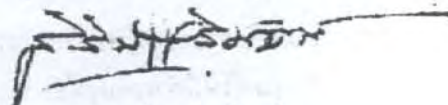
เลิกประชุมเวลา 11.00 น.

(นายเจองสรรค์ เจองสรรค์)

ผู้ช่วยเลขานุการ ก.อ.

ผู้จัดรายงานการประชุม

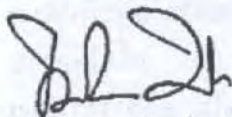

(นายสิรินทร์ เดลิมา)

ผู้ช่วยเลขานุการ ก.อ.

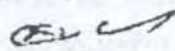
ผู้จัดรายงานการประชุม

สำเนาถูกต้อง

(นายณกสินธุ์ มรกต)

อ. กรม สหกก.

(นายพิระพล เขาวนศิริ)

เลขานุการ ก.อ.

ผู้ตรวจรายงานการประชุม